

Folketingets Forslag fra i Fjor Foraar, Folketingets — maa jeg sige — meget moderat-frihandelsvenlige Forslag. Naar nu den ærede Ordfører for Flertallet her i Salen, det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), nys udtalte, at Landstinget ikke maatte kunne vente, at vi skulde mødes paa Halvvejen, kan jeg give ham saa fuldkommen Ret. Det forekommer ogsaa mig at være ganske utænkeligt. Men naturligvis, det er den Opgave, som Landstingsflertallet i tydelige Ord har stillet Fællesudvalget, som de Frikonservatives Presse — f. Eks. „Berlingske Tidende“ forleden Dag — tydelig har stillet det. De Frikonservative have jo allerede udnævnt den højtærede Finansminister til Mægleren til venstre og de Frikonservatives Ordfører i det andet Ting til Mægleren til højre. Hvad Landstingets Flertal ønsker er jo aabenbart, at den højtærede Finansminister skal tage den ærede Ordfører for Folketingets Flertal ved Haanden og føre ham med sig ned til de Frikonservatives Standpunkt, og at dernæst skal de Frikonservatives Ordfører tage baade Finansministeren og det ærede Medlem for Æbeltoft ved Haanden og føre dem et godt Stykke ind i det protektionistiske Standpunkt, som Højres Ordfører i det andet Ting staar paa. De Frikonservatives Ordfører har jo udtrykkelig erklæret, at han stemte for Højres Toldændringer med det Formaal, at de skulde underkastes en virkelig saglig, grundig Undersøgelse og Drøftelse i Fællesudvalget, og med det Haab, at der maatte blive taget et virkeligt Hensyn til dem. Ja, det er ikke Halvvejen, det ærede Landstingsflertal venter, at dette Ting og Regeringen skulle gaa, nej, det er $\frac{3}{4}$ eller $\frac{4}{5}$ eller $\frac{9}{10}$ af Vejen. Ja, nu faa vi se, hvor langt det ærede Medlem for Æbeltoft vil gaa.

Situationen er i Virkeligheden den i politisk Henseende meget interessante, at Haabet om og Tilliden til, at dette Ting ved den endelige Toldlov, der maatte blive vedtagen, vil være i nogenlunde Overensstemmelse med sin Fortid og sine gamle Toldtraditioner, hviler efter min Mening ene og alene paa, hvor fast en Rygrad de Gammelmoderates Fører her i Tinget har. Nu ville ærede Medlemmer forstaa, at jeg ud fra mit politiske Standpunkt ikke kan have saa *overordentlig* stor Tillid til Rygraden hos Gammelmoderate. (Berntsen: Nej, ikke overdreven.) Nej, jeg kan ikke have saadan overdreven Tillid til den, og den Tale, som det ærede Medlem for Æbeltoft nys holdt, forekom mig ganske

vist ogsaa at indeholde visse Begravelsetoner, visse elegiske Sætninger, som jeg forstod saadan, at meget Haab om, at det Forslag, som Folketinget vedtog i Fjor, og som efter vor Mening gik saa langt, som det paa nogen Maade kunde taale at gaa, skulde blive det, som det lykkes at gennemføre, er der ikke.

Den højtærede Ordfører for Flertallet udtalte om Industrien, at den var jo stærkt interesseret i Resultatet. Ja, deri giver jeg ham fuldstændig Ret. Men Industrien, den sunde industrielle Udvikling her i vort Land, er efter min Mening ogsaa interesseret i et Resultat, som virkelig er et godt og holdbart Resultat. Jeg tror ikke, at den sunde naturlige industrielle Udvikling her i Landet er tjent med nu i 1908 at faa vedtaget en saa stærkt protektionistisk Toldlov, at Toldagitationen efter denne Lovs Vedtagelse vil bryde ud med fuld Kraft paa ny. Jeg tror, at den industrielle Udvikling her i Landet er bedre tjent med at faa et Resultat, hvorom man maa sige, at det gaar dog i alt Fald et saa stærkt Skridt i den Retning, som Folkets Flertal og Folketinget altid har ønsket, at gaa vi dertil — og ingen industriel Interesse vilde skades derved —, ville vi kunne bygge i en længere Fremtid mere solidt derpaa, end hvis der øjeblikkelig opstod en ny Toldagitation her i Landet, som siger — hvad den vil sige, hvis vi gaa Halvvejen, ja, rimeligvis selv om vi ikke gaa nær Halvvejen —, at nu fik vi i 1908 en Toldlov, der gjorde Daler og Skilling til Kroner og Øre og ændrede nogle andre Smaatier, men det, som der nu skal arbejdes for, er Toldreformen. Det tror jeg ingenlunde den industrielle Udvikling her i Landet vilde være særlig vel tjent med.

Den ærede Ordfører for Flertallet sagde, at han jo ud fra hele sit Grundstandpunkt maatte gaa med til at arbejde paa en Toldlov paa den bestaaende Forfatnings Grund. Ja, hvem arbejder ikke paa den bestaaende Forfatnings Grund? Det gøre vi Socialdemokrater ogsaa, selv om vi kunde ønske denne bestaaende Forfatning i mange Maader omdannet. Men den bestaaende Forfatning, den gældende Grundlov har jo dog ogsaa, hvad der efterhaanden synes at gaa i Glemme ogsaa hos den ærede Ordfører og det højtærede Ministerium, en Paragraf, der i sin klare Korthed lyder saaledes: Kongen kan opløse enten hele Rigsdagen eller en af dens Afdelinger. Denne Grundlovsparagraf, § 22, hører — det gør jeg det ærede Medlem opmærksom paa — virkelig til den bestaa-